

„Kövess engem!”

„Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket, hogy megtérjenek.”

Ebből az evangéliumi részből ismét az derül ki, hogy Jézus mennyire másként gondolkozik, mint mi. Meghív tanítványának egy kollaboráns, az elnyomó rendszert kiszolgáló, az anyagiakért sok rosszra is képes embert. Akitől egy jóérezésű hívő undorral elfordul. És egy asztalhoz ül ennek társaival, nem törődve azzal, hogy ezzel a tiszta és jó embereket megbotránkoztatja. Mert a farizeusok és írástudók szent és erkölcsös életet éltek, mint ma a jó keresztények. Tényleg megtettek minden tőlük telhetőt Istenért. Miért nem őket választja Jézus? Miért a rosszakhoz megy? Miért őket hívja?

Ez a történet felteszi nekünk a kérdést, hogy mi hol vagyunk? Melyik csoportba tartozónak érezzük magunkat? Nekünk is választanunk kell: egészségesek vagyunk vagy betegek? Igazak vagy bűnösök? Ennyi év közösségi élet után jó lenne azt mondani, hogy mi már beérkeztünk, mi már rendben vagyunk, nekünk már nincs szükségünk változásra. Már sínen vagyunk, kisebb javítgatáson kívül nincs komolyabb beavatkozásra szükségünk. De akkor mi értelme van, hogy evangéliumot hallgatunk? Miért fordulunk újra és újra Jézushoz? Mit várunk tőle? Hogy megveregesse a vállunkat? Mit jelent az, hogy minden nap meg kell térnünk?

Isten segítségünkre siet ebben a helyzetben. Olyan eseményeket küld az életünkbe, amik megzavarnak, olyan embereket hoz elénk, akik kihozzák belőlünk az igazi természetünket, elbizonytalanít és felráz, hogy újra hozzá forduljunk, nála keressünk támaszt, felülvizsgáljuk nézeteinket, és igen: hogy megtérjünk. Szembesít azzal, hogy mi is ugyanolyan megalkuvó, anyagi, összeférhetetlen emberek vagyunk, mint azok, akiket lenézünk. Hogy szükségünk van gyógyulásra, mert betegek vagyunk. És Jézus ennek ellenére számít ránk. Ennek ellenére hív: Kövess engem!

Biró Géza és Lívia, Budapest